

شناسایی برخی معیارهای انتخاب مورفولوژیک جهت به گزینی ارقام متحمل به شوری در گندم (*Triticum aestivum* L.)

۱. اکبری قوژدی^۱، ع. ایزدی دربندی^۲، ا. برزوئی^۳ و م. ابراهیمی^۲

۱ و ۲- به ترتیب دانش آموخته کارشناسی ارشد و استادیار پردیس ابوریحان دانشگاه تهران

۳- استادیار پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی هسته ای کرج

تاریخ دریافت: ۹۰/۳/۲۸ تاریخ پذیرش: ۹۰/۹/۹

چکیده

به منظور بررسی شناسایی معیارهای مورفولوژیک جهت گزینش ارقام متحمل به شوری گندم (*Triticum aestivum* L.)، آزمایشی گلخانه ای به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار به اجرا در آمد. تیمارهای آزمایشی شامل چهار رقم گندم سیستانی و نیشابور (ارقام متحمل)، بهار و تجن (ارقام حساس) با چهار سطح شوری (۱/۳، ۵، ۱۰ و ۱۵ دسی زیمنس برمتر) بودند. سطوح شوری با استفاده از نمک های NaCl و CaCl₂ و با نسبت مولی ۱۰:۱ تهیه گردیدند. ارقام متحمل به شوری (سیستانی و نیشابور) ضمن دارا بودن مقادیر بالاتر صفاتی مانند وزن خشک ریشه و ساقه، سطح برگ، زیست توده (بیوماس) و تعداد پنجه و برگ، سطح و حجم ریشه در شرایط تنش، بیشترین میزان عملکرد را نیز نشان دادند. براساس نتایج حاصل از همبستگی بین صفات با عملکرد در شرایط تنش و بدون تنش، تعداد پنجه و برگ و بیوماس تولیدی به عنوان معیارهای مناسب جهت گزینش ارقام متحمل به شوری در گندم معرفی شدند.

واژه های کلیدی: تنش شوری، گندم، معیارهای انتخاب

مقدمه

نمو گیاه در سطوح فیزیولوژیکی، بیوشیمیایی و مولکولی ایجاد می کند (۱۶ و ۱۷). تولید ژنوتیپ های متحمل به شوری از جمله اولویت های مقدم در زمینه تحقیقات تحمل به شوری به شمار می رود ولی متأسفانه این مهم اغلب در نتیجه فقدان روش های

شوری خاک یکی از مهمترین عوامل محدودکننده تولید محصول به شمار می رود. حضور نمک در خاک به دلیل کاهش پتانسیل اسمزی محلول خاک، عدم تعادل مواد غذایی، یا ترکیبی از این عوامل اثرات مضر بر رشد و

ارزیابی کارآمد در این زمینه پیشرفت کندی نشان می‌دهد. در این راستا کاربرد صفاتی مناسب و مطمئن جهت غربال ژنوتیپ‌ها در برنامه‌های اصلاحی می‌تواند مفید باشد (۵). بر این اساس و با توجه به اینکه ارزیابی تحمل به شوری ژنوتیپ‌ها براساس عملکرد دانه مستلزم صرف وقت زیادی است، لذا محققین کاربرد صفاتی با وراثت‌پذیری ساده‌تر مانند صفات زراعی و فیزیولوژیک را به عنوان صفاتی راحت و مناسب به منظور غربال ژنوتیپ‌ها معرفی نموده‌اند. بدون شک کاربرد این صفات به عنوان نشانگرهای مناسب جهت‌گزینش ژنوتیپ‌های متحمل به تنش به همراه بررسی تغییرات آنها در برابر واکنش گیاه به شوری، بازدهی انتخاب غیر مستقیم را افزایش خواهد داد (۱۳).

با توجه به تغییرپذیری شوری درون خاک مزارع و نیز اثر متقابل آن با دیگر عامل‌های محیطی، که سبب ایجاد تنوع و پیچیدگی در مزرعه می‌شوند، بررسی و غربال تحمل به شوری تعداد زیادی ژنوتیپ در مزرعه و نیز تعیین پارامترهای کلیدی مرتبط با این صفت کاری دشوار می‌باشد. لذا، روش‌های غربال‌گری اغلب در شرایط کنترل شده به کار می‌روند (۲۱).

متاسفانه هنوز عدم وجود یک معیار مطمئن جهت غربال ژنوتیپ‌ها در برنامه‌های اصلاحی به عنوان مشکل پیش روی اصلاح‌کنندگان می‌باشد. لذا شناسایی معیارهای معتبر برای هرگونه خاص به منظور بهبود استراتژی‌های اصلاح در گزینش ژنوتیپ‌های متحمل امری ضروری است (۱).

جهت تشخیص تحمل به شوری گیاهان، رشد یا بقاء گیاه در این شرایط اندازه‌گیری می‌شود (۲۵). هنداوای و همکاران (۷) در طی بررسی تحمل به شوری ۱۳ ژنوتیپ گندم، با توجه به کاهش بیشتر تعداد پنجه در ژنوتیپ‌های حساس به شوری این پارامتر را به عنوان صفتی مناسب جهت ارزیابی تحمل به شوری ژنوتیپ‌های گندم در برنامه‌های اصلاحی ذکر کردند. بررسی تولید بیوماس ژنوتیپ‌ها نیز به عنوان یکی دیگر از معیارهای گزینش در ارزیابی تحمل به شوری ژنوتیپ‌ها عنوان شده است. (۶، ۲۳ و ۲۸). یوسف و همکاران (۲۸) نیز در طی گزینش برخی لاین‌های برنج در شرایط تنش شوری، نسبت ریشه به ساقه را به عنوان شاخصی مفید جهت غربال ژرم پلاسما برنج در این شرایط معرفی نمودند. در مطالعات تحمل به شوری تفاوت‌های ژنوتیپی ویژگی‌های ریشه نیز به طور گسترده به عنوان معیار گزینش در تشخیص ژنوتیپ‌های متحمل و حساس استفاده می‌شود (۱۴).

گندم به عنوان یکی از مهم‌ترین محصولات زراعی در ایران و گیاهی نسبتاً متحمل به شوری، با آستانه تحمل به شوری 6 dS/m ، مطرح می‌باشد (۵). با وجود این، متاسفانه رشد و تولید این گیاه در شرایط تنش شوری بسیار محدود می‌گردد. با توجه به اهمیت تولید گندم و تاثیر تنش شوری در کاهش عملکرد این محصول، اثرات تنش شوری بر برخی از صفات مورفولوژیک و در نهایت عملکرد و اجزای عملکرد از اهداف عمده این مطالعه می‌باشد.

مواد و روشها

به منظور بررسی شناسایی معیارهای مورفولوژیک جهت گزینش ارقام متحمل به شوری گندم، آزمایشی به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار در گلخانه تحقیقاتی پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی (دمای 28 ± 2 ، شدت روشنایی 4500 لوکس، دوره روشنایی 16 ساعت روشنایی و 8 ساعت تاریکی) به اجرا در آمد. تیمارهای مورد بررسی شامل چهار رقم گندم و چهار تیمار شوری آب آبیاری بودند. چهار رقم گندم از بین ارقام تجاری متحمل به شوری (سیستانی و نیشابور) و ارقام حساس به شوری (تجن و بهار) از مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی انتخاب شدند. تیمارهای شوری آب آبیاری شامل شوری های $1/3$ دسی زیمنس بر متر (به عنوان شاهد) و سطوح شوری 5 ، 10 و 15 دسی زیمنس بر متر (با در نظر گرفتن نسبت مولی 10 به 1 از دو نوع نمک ($CaCl_2$ و $NaCl$) بودند. جدول ۱ مشخصات خاک استفاده شده در این آزمایش را نشان می دهد. واحدهای آزمایش شامل گلدان هایی به قطر 23 و ارتفاع 30 سانتی متر با گنجایش 4 کیلوگرم خاک بودند. پنج بذر از هر رقم پس از ضدعفونی با هیپوکلرید سدیم 10 درصد و شستشو با آب مقطر در گلدان ها کاشته شدند و در مرحله 3 الی 4 برگی تنها 3 بوته در گلدان

نگهداری شدند. گلدان ها تا مرحله $6-4$ برگی و تا رسیدن به ظرفیت زراعی با آب معمولی (تیمار شاهد) آبیاری شدند و سپس تیمارهای شوری اعمال گردید و تا پایان فصل رشد ادامه یافت. در پایان هر هفته به منظور جلوگیری از تجمع بیش از حد نمک گلدان ها با تیمار شاهد آبشویی شدند. کوددهی نیتروژن بر مبنای نتایج آزمون خاک تعیین و با توجه به میزان خاک موجود در هر گلدان در سه قسط (زمان کاشت، پنجه زنی و ساقه رفتن) انجام گردید.

اندازه گیری صفات مورفولوژیک نیز پس از دوره رسیدگی مورفولوژیک و تکمیل مراحل رشدی گیاه انجام شد. سطح برگ و سطح ریشه با استفاده از دستگاه اندازه گیری سطح برگ (9) تعیین شد. حجم ریشه نیز از طریق اختلاف حجم ایجاد شده پس از قرارگیری ریشه در حجم مشخصی آب محاسبه شد. وزن خشک نمونه ها نیز پس از قرارگیری آنها در آون در دمای 70 درجه سانتی گراد به مدت 48 ساعت تعیین شد (27). در هنگام برداشت محصول نیز با جمع آوری کل گیاهان هر گلدان، صفات مرتبط با عملکرد اندازه گیری شد.

برای انجام محاسبات آماری از نرم افزار SPSS نسخه $17/0$ استفاده شد (26). مقایسه میانگین ها با آزمون چند دامنه ای دانکن صورت گرفت.

جدول ۱- مشخصات خاک گلدان‌ها قبل از انجام آزمایش

بافت خاک	EC (dSm ⁻¹)	pH	سیلت (درصد)	رس (درصد)	شن (درصد)	فسفر قابل دسترس (p.p.m)	پتاسیم قابل دسترس (p.p.m)	نیترژن (درصد)
لوم	۱/۰۱۴	۸/۲۸	۲۸/۳	۲۲/۳	۴۹/۴	۴۰	۶۶۴	۰/۰۴۱

نتایج و بحث

تعداد برگ

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثرات اصلی رقم و شوری و اثرات متقابل آنها برای این صفت معنی‌دار بود (جدول ۲). همچنین مشاهده شد که شوری باعث کاهش تعداد برگ در ارقام مورد بررسی شده است (جدول ۳). کاهش برخی از شاخص‌های رشد و از جمله تعداد برگ، با افزایش شوری خاک توسط دیگر محققان، نیز گزارش شده است (۷ و ۱۵). گروه بندی میانگین تیمارها براساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن (جدول ۴)، اختلاف معنی‌داری بین ارقام حساس و متحمل نشان داد، به طوری که ارقام سیستانی و نیشابور بیشترین میزان تعداد برگ را داشتند. در سطوح مختلف شوری نیز این ارقام بیشترین میزان صفت مذکور را دارا بودند. درصد کاهش این صفت در سطح شوری ۱۵ dS/m در مقایسه با شاهد در ارقام تجن ۶۳/۷۶٪ و بهار ۷۸/۳۱٪ در مقایسه با دو رقم دیگر بیشتر بود (جدول ۵). باتوجه به نقش ویژه برگ به عنوان واحد فتوسنتزی در

گیاه، تعداد برگ کمتر در ارقام حساس می‌تواند بیانگر بنیه فتوسنتزی کمتر این ارقام در شرایط تنش باشد. پالد و همکاران (۱۸) نیز بر این موضوع تاکید کردند.

تعداد پنجه

نتایج تجزیه واریانس اختلاف معنی‌داری ($P < 0/01$) بین ارقام و سطوح شوری نشان داد (جدول ۱). میزان کاهش صفت در سطوح پایین شوری (۵ دسی زیمنس بر متر) در مقایسه با سطوح بالاتر آن کمتر بود، به عنوان مثال تعداد پنجه نسبت به شاهد در شوری ۱۰ و ۱۵ دسی زیمنس بر متر به ترتیب ۴۹/۸۱٪ و ۶۳/۰۷٪ کاهش نشان دادند. در این صفت ارقام سیستانی و نیشابور در هر سطح شوری، بیشترین تعداد پنجه را دارا بودند (جدول ۵). کاهش بیشتر این صفت در ارقام تجن و بهار به عنوان ارقام حساس در سطح شوری ۱۵ dS/m و ۱۰، اختلاف بین ارقام را به خوبی نمایان ساخت. تاثیر کمتر شوری بر تعداد پنجه ارقام سیستانی و نیشابور بیانگر تحمل بالاتر این ارقام به شرایط تنش است.

جدول ۲- تجزیه واریانس صفات ارزیابی شده ارقام مختلف گندم تحت تیمارهای مختلف شوری

منبع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات					
		تعداد برگ	وزن خشک ساقه (g/plant)	وزن خشک ریشه (g/plant)	حجم ریشه (cm ³)	سطح ریشه (cm ²)	بیوماس (g/plant)
ژنوتیپ	۳	۱۵/۴۳۷**	۴/۰۶۳**	۱/۰۴۷**	۲۷/۸۶۲**	۴۵۴۷۲/۱۵۲**	۹۷/۸۵۶**
شوری	۳	۷۰/۰۷۲**	۲/۷۶۶**	۰/۶۷۲**	۱۰/۰۳۲**	۱۳۶۵۸/۹۹۶**	۲۳/۶۵۵**
ژنوتیپ × شوری	۹	۱/۹۷۹*	۰/۱۲۳ ^{ns}	۰/۰۵۱*	۰/۹۵۶**	۱۶۸۹/۴۵۴**	۲/۳۲۸*
خطا	۳۲	۰/۸۷۸	۰/۰۷۶	۰/۰۲۲	۰/۱۶۷	۲۳۹/۲۷۵	۱/۰۶۷

**، * و ns: به ترتیب: معنی داری در سطح ۰/۰۱، ۰/۰۵ و غیر معنی دار.

جدول ۳- تجزیه واریانس عملکرد دانه و اجزا عملکرد ارقام مختلف گندم تحت تیمارهای مختلف شوری

منبع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات				
		عملکرد (گرم در گلدان)	وزن هزار دانه (گرم)	تعداد دانه در سنبله	وزن دانه (گرم)	طول سنبله (cm)
ژنوتیپ	۳	۱۲۷۰/۰۳**	۲۹۳/۴۱**	۶۸۹/۳۴**	۲/۱۹**	۲/۳۹**
شوری	۳	۲۲۲/۸۲**	۱۲۳۷/۹۳**	۲۸۰/۲**	۰/۳۸۴**	۶/۵۳**
ژنوتیپ × شوری	۹	۶۳/۹۶*	۱۵۶/۰۲**	۵۲/۹۵**	۰/۱۱*	۱/۶۸**
خطا	۳۲	۲۶/۲۲	۳۳/۷۹	۱۳/۸۵	۰/۰۴۵	۰/۱۸۷

* و **: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال (P<۰/۰۵) و (P<۰/۰۱).

جدول ۴- مقایسه میانگین اثرات تیمارها در صفات مورد مطالعه در ارقام گندم

تعداد برگ	تعداد پنجه	سطح برگ (cm ²)	وزن خشک ریشه (g/plant)	وزن خشک ساقه (g/plant)	بیوماس (g/plant)	سطح ریشه (cm ²)	حجم ریشه (cm ³)
۸/۸۷ ^a	۱/۸۶ ^a	۴۷/۱۵ ^a	۰/۸۹ ^a	۲/۲۴ ^a	۸/۷۴ ^a	۱۲۹/۸۷ ^a	۳/۵ ^a
۵/۶۱ ^b	۱/۰۶ ^b	۳۴/۶۵ ^b	۰/۶۴ ^b	۱/۸۷ ^b	۷/۵۴ ^b	۷۹/۸۰ ^b	۲/۳۲ ^b
۴/۳۶ ^c	۰/۵۳ ^c	۲۴/۱۵ ^c	۰/۴۲ ^c	۱/۳۶ ^c	۶/۳۷ ^c	۶۱/۴۳ ^{cd}	۱/۶۲ ^c
۳/۱۵ ^d	۰/۳۹ ^c	۱۶/۰۴ ^d	۰/۳۸ ^c	۱/۱۹ ^c	۵/۵۴ ^c	۵۵/۶۲ ^c	۱/۵۱ ^c
سطوح شوری (dS/m)							
شاهد							
۵							
۱۰							
۱۵							
رقم							
بهار	۴/۸۸ ^b	۰/۶ ^b	۱۷/۲۲ ^c	۰/۲۲ ^d	۴/۳۲ ^b	۲۶/۷۷ ^b	۰/۸۵ ^b
تجن	۴/۱۷ ^b	۰/۵۸ ^b	۳۱/۱ ^b	۰/۴۸ ^c	۴/۸۲ ^b	۲۹/۹۹ ^b	۰/۹۸ ^b
سیستانی	۶/۵۳ ^a	۱/۴۴ ^a	۴۴/۲۵ ^a	۰/۷۵ ^b	۹/۳۷ ^a	۱۳۵/۳۲ ^a	۳/۶۳ ^a
نیشابور	۶/۳۱ ^a	۱/۲۲ ^a	۲۷/۵۸ ^b	۰/۸۸ ^a	۹/۶۳ ^a	۱۳۴/۶۴ ^a	۳/۴۸ ^a

میانگین‌های با حداقل یک حرف مشابه در هر ستون اختلاف معنی‌دار ندارند ($P > 0.05$).

جدول ۵- مقایسه میانگین اثرات متقابل تیمارها در صفات مختلف در ارقام گندم

مقادیر میانگین برای صفات بررسی شده								رقم	سطوح شوری (dS/m)
حجم ریشه (cm ³)	سطح ریشه (cm ²)	بیوماس (g/plant)	وزن خشک ساقه (g/plant)	وزن خشک ریشه (g/plant)	سطح برگ (cm ²)	تعداد پنجه	تعداد برگ		
۱/۵۸ ^{fgh}	۴۵/۰۹ ^{de}	۵/۸۹ ^{gh}	۱/۱۳ ^{fg}	۰/۳۴ ^{efg}	۲۸/۴۲ ^{de}	۱/۵۵ ^{bc}	۸/۶۷ ^b	بهار	شاهد
۱/۶۸ ^{efg}	۵۲/۶۹ ^d	۷/۲۳ ^{efg}	۱/۲۷ ^{bc}	۰/۸۱ ^{bc}	۵۸/۲ ^a	۱/۵۵ ^{bc}	۶/۲۱ ^{cd}	تجن	
۵/۵۲ ^a	۲۱۲/۷۷ ^a	۱۱/۶۹ ^a	۲/۸۵ ^a	۱/۳۹ ^a	۵۴/۸۸ ^a	۲/۴۴ ^a	۹/۶۷ ^{ab}	سیستانی	
۵/۲۱ ^a	۲۰۸/۹۱ ^a	۱۰/۱۶ ^{abc}	۲/۴۴ ^b	۱/۰۷ ^b	۳۹/۲۱ ^{bc}	۱/۸۸ ^{ab}	۱۰/۵۵ ^a	نیشابور	
۱/۰۴ ^{ghi}	۲۹/۶۸ ^{def}	۴/۵۳ ^{hi}	۱/۰۰ ^{fgi}	۰/۲۳ ^{fg}	۱۶/۴۶ ^{fgh}	۰/۷۹ ^{def}	۵/۶۶ ^{cde}	بهار	۵
۰/۸۸ ^{hi}	۲۸/۲۶ ^{def}	۴/۴۶ ^{hi}	۱/۶۸ ^{def}	۰/۵۱ ^{de}	۳۱/۷۱ ^{cd}	۰/۵۶ ^{efg}	۴/۲۲ ^{ef}	تجن	
۳/۲۲ ^c	۱۱۵/۴۵ ^c	۱۰/۹۱ ^{ab}	۲/۴۱ ^b	۰/۸۸ ^{bc}	۵۹/۳۸ ^a	۱/۵۷ ^{bc}	۶/۷۸ ^c	سیستانی	
۴/۱۳ ^b	۱۴۵/۱۸ ^b	۱۰/۲۶ ^{abc}	۲/۴۰ ^b	۰/۹۴ ^b	۳۰/۶۹ ^{de}	۱/۳۳ ^{bcd}	۵/۷۸ ^{cde}	نیشابور	
۰/۴۴ ⁱ	۱۹/۲۳ ^{ef}	۳/۸۷ ⁱ	۰/۷۱ ^{hi}	۰/۱۷ ^g	۱۳/۲۶ ^{gh}	۰/۰ ^g	۳/۳۳ ^{fg}	بهار	۱۰
۰/۷۱ ⁱ	۲۱/۴۸ ^{ef}	۳/۷۶ ⁱ	۱/۱۲ ^{gh}	۰/۳۲ ^{efg}	۱۹/۳۹ ^{fg}	۰/۲۲ ^{fg}	۴/۰ ^{ef}	تجن	
۳/۱۱ ^c	۱۱۰/۷۶ ^c	۸/۲۳ ^{def}	۱/۸۴ ^{cd}	۰/۶۴ ^{cd}	۴۰/۲۷ ^b	۱ ^{cde}	۵/۵۶ ^{cde}	سیستانی	
۲/۲۲ ^{def}	۹۴/۲۵ ^c	۹/۴۱ ^{bcd}	۱/۸۰ ^{cde}	۰/۵۴ ^{de}	۲۳/۶۶ ^{def}	۱/۸۹ ^{dcef}	۴/۵۵ ^{def}	نیشابور	
۰/۳۵ ⁱ	۱۳/۰۹ ^f	۲/۹۷ ⁱ	۰/۵۶ ⁱ	۰/۱۴ ^g	۱۰/۷۵ ^h	۰/۰ ^g	۱/۸۸ ^g	بهار	۱۵
۰/۶۷ ⁱ	۱۷/۵۴ ^{ef}	۳/۸۶ ⁱ	۱/۱۲ ^{gh}	۰/۳۱ ^{efg}	۱۵/۱ ^{fgh}	۰/۰ ^g	۲/۲۵ ^g	تجن	
۲/۶۷ ^{cd}	۱۰۲/۲۷ ^c	۶/۶۳ ^{fg}	۱/۵۳ ^{defg}	۰/۶۲ ^{cd}	۲۲/۵۵ ^{ef}	۰/۷۸ ^{def}	۴/۱۲ ^{ef}	سیستانی	
۲/۳۴ ^{de}	۸۹/۵۹ ^c	۸/۷۱ ^{cde}	۱/۷۳ ^{def}	۰/۴۷ ^{def}	۱۶/۷۳ ^{fgh}	۰/۸۱ ^{def}	۴/۵۳ ^{ef}	نیشابور	

میانگین های با حروف مشابه در هر ستون اختلاف معنی دار ندارند (P>۰/۰۵).

پارادکسی (۱۹) با بیان عملکرد بیشتر ارقامی از گندم با قابلیت پنجه زنی بالا در شرایط تنش در مقایسه با ارقام کم پنجه، افزایش تحمل به شوری گندم را مستلزم افزایش ظرفیت پنجه زنی گیاه در شرایط تنش عنوان کرد. لذا استنباط می‌شود که با توجه به ظرفیت بیشتر پنجه زنی ارقام سیستانی و نیشابور در شرایط تنش، این ارقام می‌توانند عملکرد بیشتری را دارا باشند. در تحقیق دیگری ضمن بررسی تحمل به شوری در ۱۳ ژنوتیپ گندم، کاهش بیشتر تعداد پنجه در ژنوتیپ‌های حساس به شوری به عنوان صفتی ساده و مناسب جهت ارزیابی تحمل به شوری ژنوتیپ‌های گندم در برنامه‌های اصلاحی تایید گردید (۷).

سطح برگ

نتایج تجزیه واریانس برای این صفت نشان داد که اثرات رقم، شوری و اثر متقابل آنها معنی دار ($P < 0/01$) می‌باشد (جدول ۲). رقم سیستانی بیشترین میزان صفت را به خود اختصاص داد. این در حالی بود که اختلاف معنی داری بین ارقام تجن و نیشابور ملاحظه نشد. با افزایش سطوح تنش میزان سطح برگ در تمام ارقام کاهش یافت (جدول ۴). میزان کاهش صفت مذکور در بالاترین سطح شوری در مقایسه با شاهد در ارقام بهار (۶۳/۲٪) و تجن (۷۳/۹۲٪) بیشتر از ارقام سیستانی (۵۷/۰۸٪) و نیشابور (۵۷/۳۲٪) گردید. در سطوح ۱۵ و ۱۰ dS/m کمترین میزان سطح برگ به ترتیب در ارقام تجن و بهار ملاحظه گردید (جدول ۵). علی‌رغم اینکه در بالاترین سطح شوری (۱۵ dS/m) تفاوت معنی داری

بین ارقام متحمل و حساس در این صفت مشاهده نشد، اما بررسی میزان کاهش صفت در این سطح در مقایسه با شاهد، کاهش بیشتر آن را در ارقام بهار و تجن در مقایسه با سیستانی و نیشابور نشان داد. میانگین بالاتر این صفت در ارقام سیستانی و نیشابور در این سطح شوری را می‌توان از جمله دلایلی مبنی بر تاثیر کمتر شوری بر ظرفیت فتوسنتزی این ارقام بیان نمود. گزارش شده است که کاهش سطح برگ به همراه کاهش تعداد برگ به کاهش سرعت فتوسنتز بوته‌ها منجر می‌شود (۲). لذا با توجه به کمتر بودن ارزش صفات ذکر شده و کاهش بیشتر آن در ارقام تجن و بهار، می‌توان نتیجه گرفت که ارقام تجن و بهار به عنوان نماینده ارقام حساس به شوری از ظرفیت فتوسنتزی محدودی برخوردارند.

وزن خشک ریشه و ساقه

نتایج تجزیه واریانس داده‌های بدست آمده نشان داد که اثرات ساده برای وزن خشک ریشه و ساقه معنی دار ($P < 0/01$) می‌باشد (جدول ۲). با افزایش شوری، وزن خشک ریشه و ساقه کاهش یافت که می‌تواند ناشی از کاهش طول ریشه و ساقه باشد (۲).

براساس نتایج حاصل از مقایسه میانگین، کمترین میزان این صفات در رقم بهار و بیشترین مقدار در رقم سیستانی مشاهده شد (جدول ۴). در این بین وزن خشک ریشه به طور معنی داری تحت تاثیر اثر متقابل رقم در شوری قرار گرفت. با بررسی اثر متقابل رقم در شوری برای این صفت کمترین میزان وزن خشک ریشه در تیمارهای مختلف شوری در رقم بهار ملاحظه شد (جدول ۵). همچنین

بیشترین میزان کاهش صفت مذکور در بالاترین سطح شوری در مقایسه با شاهد در ارقام بهار (۰/۶۹/۷) و تجن (۰/۶۱/۷۳) ملاحظه شد. با این حال در رقم بهار اختلافات وزن خشک ریشه در تیمارهای مختلف شوری نسبت به شاهد معنی دار نگردید یعنی افزایش شوری در محیط ریشه منجر به اختصاص بیشتر مواد فتوسنتزی به ریشه نگردیده است، می توان اینگونه بیان نمود که در این رقم میزان کربن تسهیم شده به ریشه در شرایط تنش افزایش نیافته است و این موضوع می تواند از دلایل حساس بودن رقم مذکور به تنش شوری به حساب آید و عدم برتری این رقم را در مقایسه با تجن در صفاتی چون بیوماس، تعداد و سطح برگ، وزن خشک ساقه، سطح و حجم ریشه را در سطوح شوری ۱۵ و ۱۰ dS/m توجیه کند. لذا می توان رقم بهار را به عنوان رقمی حساس تر به شوری محسوب کرد. بعضی از محققین بین عملکرد دانه و تولید ماده خشک در شرایط تنش همبستگی بالایی گزارش کرده اند (۲ و ۱۲). شاید ژنوتیپ هایی با میزان ماده خشک بالاتر بتوانند به عنوان ژنوتیپ های متحمل به شرایط تنش معرفی گردند که عملکرد بالاتری را هم دارند. در این بررسی نیز ارقام نیشابور و سیستانی به عنوان نماینده ارقام متحمل ضمن برتری در صفات مذکور (جدول ۴)، عملکرد بیشتری را در مقایسه با دو رقم دیگر نشان دادند.

بیوماس

تجزیه واریانس برای این صفت تفاوت معنی داری را میان ارقام مختلف، سطوح

مختلف شوری و اثر متقابل رقم و شوری نشان داد (جدول ۲). کاهش صفت در پی افزایش سطح شوری مشاهده شد، به طوری که کمترین میزان بیوماس ارقام در سطوح شوری ۱۰ و ۱۵ دسی زیمنس بر متر قابل رویت بود (جدول ۴). کاهش جذب آب توسط گیاه و نیز اثرات سمی یون های Na^+ و Cl^- ناشی از حضور غلظت های بالاتر این یون ها در محلول خاک از جمله دلایل کاهش بیوماس گیاه در این شرایط عنوان شده است (۳). در تمام تیمارهای شوری، دسته بندی دانکن برای این صفت دو گروه قابل تفکیک از هم را ارائه نمود (جدول ۵). بر این اساس ارقام نیشابور و سیستانی در گروهی جداگانه از دو رقم دیگر قرار گرفتند و همواره دارای بیشترین مقادیر بودند و اختلاف معنی داری را در مقایسه با دو رقم دیگر نشان دادند. رودریگوز و همکاران (۲۲) کاهش بیوماس در گیاهان تنش دیده را در نتیجه کاهش وزن خشک ریشه و ساقه و برگ گیاه عنوان نمودند. در این مطالعه نیز بالاتر بودن بیوماس ارقام متحمل با توجه به برتری این ارقام در صفاتی چون وزن خشک ساقه و ریشه، تعداد برگ و پنجه منطقی به نظر می رسد.

سطح و حجم ریشه

اختلاف معنی دار سطوح شوری و تفاوت بین ارقام، بیانگر وجود تنوع ژنتیکی در ارقام مورد مطالعه در این صفات در شرایط تنش شوری است (جدول ۲). روند نزولی صفات مورد بررسی در ارقام مختلف مشاهده شد، به طوری که سطوح مختلف شوری اختلاف معنی داری در مقایسه با شاهد نشان دادند (جدول ۴).

عملکرد از جمله تعداد پنجه و بیوماس، با توجه به اولویت این ارقام در شاخص‌های حجم و سطح ریشه می‌توان عملکرد بالاتر این ارقام را در شرایط تنش انتظار داشت.

عملکرد و اجزای عملکرد

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که تنش شوری به‌طور معنی‌داری عملکرد و اجزای آن را تحت تاثیر قرار داده است. همچنین اختلاف معنی‌داری بین ارقام و اثر متقابل این دو در این صفات مشاهده شد (جدول ۲). براساس نتایج حاصل از مقایسه میانگین ارقام، در اکثر صفات بررسی شده رقم نیشابور و سیستانی بیشترین و تجن و بهار کمترین میزان صفات را نشان دادند (داده‌ها نشان داده نشده‌اند). در این میان، رقم تجن با دارا بودن بیشترین تعداد سنبلیچه، به لحاظ تعداد و وزن دانه، همانند رقم بهار، در مرتبه پایین‌تری در مقایسه با دو رقم دیگر قرار گرفت. به نظر می‌رسد اعمال تیمارهای مختلف شوری سبب نابارور شدن گلچه‌ها و همچنین کاهش انتقال مواد فتوسنتزی به دانه‌ها در این ارقام شده است و بدین لحاظ سایر اجزای عملکرد از جمله تعداد و وزن دانه این ارقام در شرایط تنش کاهش نشان داده است. بررسی اثر متقابل شوری در رقم نیز میزان کمتر صفات مذکور را در کلیه سطوح شوری در این ارقام نشان داد (جدول ۶).

لال خاجانچی و همکاران (۱۱) نیز کاهش این صفات را با افزایش غلظت نمک در گندم و جو گزارش نموده‌اند. با توجه به اینکه یکی از اثرات تنش شوری در گیاه جلوگیری از جذب آب است، اهمیت ریشه به‌عنوان مهم‌ترین اندام در جذب آب مشخص‌تر می‌شود و بررسی ویژگی‌های آن نقشی کلیدی در بررسی واکنش گیاهان به تنش شوری دارد (۱۴). در این تحقیق تفاوت قابل ملاحظه‌ای بین میانگین سطح و حجم ریشه در ارقام متحمل و حساس مشاهده شد. به نحوی که ارقام سیستانی و نیشابور، بیشترین میزان صفات مذکور را به خود اختصاص داده و اختلاف معنی‌داری با دو رقم دیگر نشان دادند (جدول ۴). نوسانات موجود در بین واریته‌های مختلف گیاهی به لحاظ صفات مختلف ریشه از جمله سطح و حجم آن، تفاوت آنها را در مقاومت به تنش‌ها از جمله تنش شوری آشکار می‌سازد، به طوری که می‌توان از این تفاوت‌ها جهت‌گزینی ارقام و ژنوتیپ‌ها استفاده نمود (۱۰). بالاتر بودن این ویژگی‌ها در ارقام متحمل، می‌تواند بیانگر توانایی بیشتر این ارقام در جذب آب و مواد غذایی و حفظ آماس در شرایط تنش باشد که لازمه رشد بهتر گیاه است. بنگال و همکاران (۴) در گیاه گندم همبستگی مثبت و معنی‌داری را بین صفات حجم، وزن ریشه و عملکرد دانه گندم گزارش کردند. به این ترتیب در کنار برتری ارقام سیستانی و نیشابور برای صفاتی موثر در

جدول ۶- مقایسه میانگین اثرات متقابل تیمارها برای عملکرد و اجزای عملکرد ارقام گندم

مقادیر میانگین برای صفات بررسی شده						رقم	سطوح شوری (dS/m)
تعداد سنبلچه در سنبله	طول سنبله (cm)	وزن دانه (g)	تعداد دانه در سنبله	وزن هزار دانه (g)	عملکرد (g/pot)		
۱۲/۱۴ ^{efg}	۷/۴۵ ^{defg}	۱/۱۵ ^{de}	۲۰/۷۷ ^g	۵۵/۵۳ ^{ab}	۲۷/۶۹ ^{de}	بهار	شاهد
۱۴/۷۸ ^{bc}	۸/۱۶ ^{bcd}	۱/۵۰ ^{bcd}	۲۴/۴۸ ^g	۶۲/۵۹ ^a	۳۶/۲۸ ^{bcd}	تجن	
۱۵/۵۵ ^a	۱۰/۰۴ ^a	۱/۸۱ ^{ab}	۴۰/۸۲ ^{bcd}	۴۴/۴۱ ^{cd}	۴۳/۵۸ ^{ab}	سیستانی	
۱۷/۲۲ ^a	۱۰/۰۸ ^a	۲/۰۵ ^a	۳۶/۳۳ ^{cde}	۴۱/۵۴ ^{cde}	۴۹/۴۴ ^a	نیشابور	
۱۳/۲۱ ^{cde}	۷/۸۳ ^{cdef}	۰/۷۵ ^{fg}	۳۱/۸۹ ^{ef}	۲۳/۵۱ ^h	(۳۴/۷۸) * ۱۸/۰۶ ^{fg}	بهار	۵
۱۴/۵۵ ^{bcd}	۸/۰۳ ^{cde}	۱/۱۵ ^{de}	۴۳/۶۶ ^{ab}	۲۶/۴۶ ^{gh}	(۲۳/۲۳) ۲۷/۸۵ ^{de}	تجن	
۱۵/۲۲ ^b	۸/۸۹ ^b	۱/۶۲ ^{bc}	۴۳/۱۱ ^{abc}	۳۸/۴۴ ^{def}	(۱۰/۳) ۳۹/۰۹ ^{bc}	سیستانی	
۱۵/۲۲ ^b	۸/۵۱ ^{bc}	۱/۷۸ ^{ab}	۴۳/۵۵ ^{ab}	۵۰/۴۰ ^{bc}	(۱۲/۹۸) ۴۳/۰۳ ^{ab}	نیشابور	
۱۱/۴۴ ^g	۶/۹۱ ^g	۰/۷۰ ^{fg}	۲۴/۵۳ ^g	۲۸/۸۸ ^{fgh}	(۳۸/۵۲) ۱۷/۰۱ ^{fg}	بهار	۱۰
۱۵/۵۵ ^b	۸/۴۳ ^{bc}	۱/۰۳ ^{ef}	۳۱/۴۴ ^{ef}	۳۳/۰۵ ^{efgh}	(۳۱/۶۴) ۲۴/۸۰ ^{ef}	تجن	
۱۲/۴۴ ^{efg}	۷/۳۵ ^{defg}	۱/۱۸ ^{de}	۴۲/۸۲ ^{abc}	۳۱/۶۵ ^{efgh}	(۳۴/۴۴) ۲۸/۵۷ ^{de}	سیستانی	
۱۱/۸۸ ^{efg}	۷/۲۱ ^{efg}	۱/۶۳ ^{bc}	۴۹/۳۵ ^a	۳۷/۲۴ ^{defg}	(۲۰/۴۴) ۳۹/۲۵ ^{bc}	نیشابور	
۱۳/۰ ^{def}	۷/۵۴ ^{defg}	۰/۵۷ ^g	۲۶/۱۱ ^{fg}	۲۲/۱۲ ^h	(۴۹/۸۷) ۱۳/۸۸ ^g	بهار	۱۵
۱۲/۰ ^{efg}	۷/۱ ^{fg}	۰/۹۶ ^{ef}	۲۶/۰ ^{fg}	۳۸/۴۴ ^{def}	(۳۶/۱۱) ۲۳/۱۸ ^{ef}	تجن	
۱۲/۵۵ ^{efg}	۷/۴ ^{defg}	۱/۲۸ ^{cde}	۳۷/۵۱ ^{bcd}	۳۰/۰ ^{fgh}	(۲۸/۹۶) ۳۰/۹۰ ^{cde}	سیستانی	
۱۱/۲۲ ^g	۷/۴۷ ^{defg}	۱/۷۰ ^{ab}	۳۵/۵۵ ^{de}	۴۶/۶۹ ^{bcd}	(۱۹/۰۳) ۴۱/۰۹ ^{ab}	نیشابور	

میانگین های باحروف مشابه در هرستون اختلاف معنی دار ندارند ($P > 0.05$).

*: اعداد داخل پرانتز (%) کاهش عملکرد در سطح شوری مربوطه در مقایسه با تیمار شاهد می باشد.

۶). لذا مشاهده می‌شود که عملکرد ارقام نیشابور و سیستانی در مقایسه با تجن و بهار کمتر تحت تاثیر سوء تنش شوری قرار گرفته است. سایر ارقام و همکاران (۲۴) نیز کاهش کمتر عملکرد را در رقم متحمل Kharhia65 در مقایسه با رقم حساس KRL19 گزارش کردند. در بررسی حاضر نیز بیشترین میزان عملکرد و کمترین میزان کاهش در بالاترین سطح شوری در مقایسه با شاهد در ارقام سیستانی و نیشابور مشاهده شد که این خود تائیدی است بر متحمل بودن این ارقام در مقایسه با دو رقم دیگر (تجن و بهار).

گزینش معیارهای انتخاب

گسترش روشهای ارزیابی مفید و در عین حال آسان، کاربردی، مطمئن و اقتصادی به منظور گزینش ژنوتیپ‌های متحمل امری ضروری به نظر می‌رسد. در این راستا کاربرد صفات زراعی و فیزیولوژیک به عنوان معیارهای انتخاب سریع و آسان بسیار مهم هستند، چنانچه این صفات همبستگی نزدیکی با عملکرد ژنوتیپ‌ها نشان دهند (۶). در این مطالعه، تفاوت‌های بین ارقام به لحاظ تحمل به شوری براساس این صفات و در نهایت عملکرد بررسی شدند. رتبه بندی ارقام براساس عملکرد (قسمت قبل) و تعیین پیوستگی صفات با عملکرد نیز به عنوان منبعی جهت تائید این صفات به عنوان معیارهای انتخاب ارقام متحمل استفاده شد.

به طور کلی به منظور تعیین صفات مناسب به عنوان معیارهای گزینشی تحمل به شوری در ژنوتیپ‌های گندم، رتبه تحمل به شوی ژنوتیپ‌های مورد بررسی (سیستانی و

گرچه گزینش براساس عملکرد هزینه بر و زمانبر است، اما ارزیابی تحمل به شوری ژنوتیپ‌ها بر مبنای عملکرد نهایی دانه، جهت اعتبار بخشیدن به صفات مختلف به عنوان معیارهای انتخاب یا ژنوتیپ‌های گزینش شده براساس این صفات به منظور استفاده به عنوان والد بخشنده در برنامه‌های اصلاحی تحمل به شوری، امری ضروری است (۶). با توجه به این موضوع عملکرد به عنوان یکی از شاخص‌های زراعی پرکاربرد جهت بررسی تحمل به شوری گیاه در شرایط تنش ذکر شده است (۲۴). بر این اساس تفاوت بین ارقام به لحاظ تحمل به شوری بر مبنای عملکرد دانه بررسی شد. براساس نتایج حاصل از مقایسه میانگین بیشترین عملکرد دانه در رقم نیشابور و کمترین در رقم بهار مشاهده شد (داده‌ها نشان داده نشده‌اند). بنابر نتایج بدست آمده حاصل از اثر متقابل شوری در رقم بر عملکرد (جدول ۶)، عملکرد ارقام سیستانی و نیشابور در تمام سطوح شوری بیشتر از دو رقم دیگر بود. در مورد محصولات زراعی، میزان کاهش عملکرد و رشد گیاه در شرایط شور نسبت به شرایط غیر شور به عنوان معیاری برای سنجش میزان تحمل به شوری به کار می‌رود (۱۴). کاهش عملکرد ارقام در بالاترین سطح شوری در مقایسه با شاهد برابر ۲۸/۹۶٪ در رقم سیستانی، ۱۹/۰۳٪ در نیشابور، ۳۶/۱۱٪ تجن و ۸۷/۴۹٪ در رقم بهار برآورد گردید. کاهش مشاهده شده در سایر سطوح تنش (۱۰ ds/m و ۵) در مقایسه با شاهد نیز در ارقام نیشابور و سیستانی کمتر از دو رقم دیگر بود (جدول

نیشابور (متحمل) و تجن و بهار (حساس)) با ترتیب رتبه بندی این ژنوتیپ ها با استفاده از آزمون چند دامنه ای دانکن برای صفات مورد بررسی مقایسه گردید. چنانچه رتبه تحمل به شوری ژنوتیپ ها با ترتیب آنها به لحاظ تحمل به شوری در یک یا چند صفت همخوانی داشته باشد، آن صفات به عنوان معیارهای گزینشی مناسبی در این زمینه خواهند بود (۸).

گروه بندی ارقام براساس آزمون چند دامنه ای دانکن در صفاتی چون بیوماس، تعداد پنجه، حجم و سطح ریشه، در مقایسه با سایر صفات مورفولوژیک بررسی شده در این مطالعه با رتبه تحمل به شوری واقعی ارقام مطابقت بهتری نشان داد. به طوری که براساس نتایج حاصل از آزمون چند دامنه ای دانکن اختلاف معنی داری بین ارقام حساس و مقاوم مشاهده شد و بر مبنای آن ارقام متحمل (سیستانی و نیشابور) در گروهی مجزا از حساس (تجن و بهار) قرار گرفتند و همواره در صدر قرار داشتند (جدول ۴). در بررسی اثر متقابل رقم در شوری در صفات ذکر شده نیز اختلاف معنی دار بین این دو گروه بالاخص در سطوح بالای شوری ملاحظه شد و ارقام متحمل برتری خود را حفظ نموده، باز هم در بالاترین تراز قرار گرفتند (جدول ۵). علاوه بر این صفاتی که در هر دو شرایط تنش و بدون تنش دارای همبستگی بالایی با عملکرد باشند را می توان به عنوان بهترین صفات درگزینش ارقام معرفی کرد (۸). زیرا این صفات قادر به جداکردن و شناسایی ژنوتیپ هایی با عملکرد بالا در هر دو محیط

می باشند. در همین راستا و با توجه به نتایج ضرایب همبستگی (جدول ۷) صفات مختلف و عملکرد ارقام در شرایط بدون تنش و سطوح مختلف تنش ملاحظه می شود که صفات بیوماس، تعداد پنجه، سطح و حجم ریشه، وزن خشک ریشه و ساقه دارای ویژگی مذکورند. لذا ژنوتیپ هایی که میزان بالایی از این صفات را دارا باشند، به عنوان مقاوم ترین ژنوتیپ ها شناخته می شوند. حضور مقادیر بالاتر این صفات در ارقام سیستانی و نیشابور که به عنوان ارقام متحمل در این طرح مورد بررسی قرار گرفتند و عملکرد بیشتر این ارقام موید این مطلب است. در این بین با توجه به همبستگی بالاتر عملکرد با صفات بیوماس و تعداد پنجه و برگ به خصوص در سطح بالاتر شوری به نظر می رسد کاهش در صفات مذکور می تواند یکی از دلایل اصلی کاهش عملکرد در شرایط تنش باشد. لذا با توجه به ارتباط معنی دار بین این صفات و عملکرد در شرایط شوری و نتیجتاً در توجیه عملکرد بالای ارقام متحمل این صفات می توانند معیارهایی مناسب جهت گزینش تحمل به شوری به کار روند. لذا می توان صفات بیوماس، تعداد پنجه و برگ را به عنوان معیارهای گزینش ارقام متحمل در شرایط تنش معرفی نمود.

در بررسی های مرتبط با ارزیابی تنوع ژنوتیپی جهت تحمل به شوری صفات زراعی چون تعداد پنجه و برگ، سطح برگ و بیوماس به عنوان معیارهای انتخاب تحمل به شوری در شرایط کنترل شده معرفی شده اند (۸ و ۲۰). سبیر و اشرف (۲۳) ضمن ارزیابی تحمل به

موضوع مشاهده شد. لذا بررسی بیوماس تولیدی رقم به عنوان معیار گزینشی تحمل به شوری مناسب تر به نظر می رسد.

نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که سطوح مختلف شوری آثار منفی بر صفات مختلف بررسی شده داشته است. واکنش ارقام به تنش حاصل نیز با تفاوت آنها به لحاظ تحمل به شوری تحت تاثیر قرار گرفت.

تحمل به شوری تابعی از فعالیت یک اندام یا یک صفت گیاهی نیست، بلکه برآیندی از کلیه صفات گیاهی است. لذا ژنوتیپی که در بیشتر صفات مرتبط با تحمل به شوری برتری نشان دهد می تواند در شرایط تنش ایده ال باشد. بر این اساس با توجه به عدم برتری ارقام بهار و تجن در اکثر صفات بررسی شده می توان بر تحمل کمتر این ارقام در شرایط حاضر تاکید نمود. عملکرد کمتر این ارقام در شرایط تنش و به خصوص سطوح بالای شوری بیانگر این مطلب می باشد.

نتایج حاصل نشان داد که برخی از صفات مورفولوژیک با عملکرد همبستگی معنی داری دارند و چنانچه گزینش برای تحمل به شوری مورد توجه باشد، استفاده از این صفات به عنوان معیارهای گزینش اجتناب ناپذیر است. لذا با توجه به همبستگی معنی دار بین صفاتی چون تعداد پنجه و برگ و بیوماس در این بررسی، با عملکرد به خصوص در سطح بالاتر شوری و نیز تمایز بین ارقام متحمل و حساس به لحاظ این صفات می توان از این صفات به عنوان معیارهای انتخاب ارقام متحمل به شوری یاد نمود.

تحمل به شوری تعدادی اکسژن محلی در ارزن، بیوماس تولیدی ارقام در شرایط تنش را به عنوان معیار گزینشی مناسبی در این بررسی معرفی نمودند. حفظ پنجه های بیشتر به عنوان یک سازوکار تحمل به شوری در گندم بیان شده است. هنداوی (۶) ویژگی های زراعی از جمله تعداد پنجه و برگ و سطح برگ را به منظور ارزیابی تحمل به شوری ژنوتیپ های گندم به کار برد. ایشان با توجه به مشاهده همبستگی بیشتر صفت تعداد پنجه با عملکرد در شرایط تنش و کاهش بیشتر این صفت در ژنوتیپ های حساس به شوری، افزایش تحمل به شوری در گندم را مستلزم افزایش توانایی پنجه زنی آن دانست و این صفت را عنوان صفتی ساده و مناسب جهت ارزیابی تحمل به شوری ژنوتیپ های گندم در برنامه های اصلاحی بیان نمود.

بیان شده است که تفاوت های اولیه در وزن خشک ریشه و ساقه در نهایت می تواند به صورت تفاوت در بیوماس تولیدی بین ژنوتیپ ها آشکار شود (۲۱). بر این اساس گرچه ضرایب همبستگی بالا و معنی داری بین وزن خشک ریشه و ساقه با عملکرد مشاهده شد (جدول ۷)، ولی می توان بیان نمود که با بررسی ویژگی بیوماس می توان به صورت غیر مستقیم وزن خشک ساقه و ریشه ژنوتیپ ها نیز قضاوت نمود و ژنوتیپ هایی با میزان بیشتر بیوماس را، ارقامی دارای وزن خشک ریشه و ساقه بالاتر در نظر گرفت، همانگونه که در این بررسی نیز این

جدول ۷- ضرایب همبستگی ساده بین عملکرد دانه و صفات مورفولوژیک در سطوح مختلف شوری

ضریب همبستگی		سطح شوری (dS/m)	صفت
Ys	Yp		
۰/۶۵*	۰/۵۶*	۵	تعداد پنجه
۰/۷۲**	۰/۵۷*	۱۰	
۰/۷۹**	۰/۸۱***	۱۵	
۰/۸۶***	۰/۷۵**	۵	بیوماس
۰/۸۲***	۰/۷۳**	۱۰	
۰/۷۷**	۰/۷۶**	۱۵	
۰/۷۳**	۰/۶۴*	۵	سطح برگ
۰/۴۱ ^{NS}	۰/۵۰ ^{NS}	۱۰	
۰/۲۴ ^{NS}	۰/۳۱ ^{NS}	۱۵	
۰/۷۸**	۰/۸۰***	۵	حجم ریشه
۰/۶۲*	۰/۶۹**	۱۰	
۰/۶۱*	۰/۶۲*	۱۵	
۰/۸۲***	۰/۸۳***	۵	سطح ریشه
۰/۶۰*	۰/۶۹**	۱۰	
۰/۶۰*	۰/۶۳*	۱۵	
۰/۲۱ ^{NS}	۰/۳۰ ^{NS}	۵	تعداد برگ
۰/۴۴ ^{NS}	۰/۶۳*	۱۰	
۰/۸۰**	۰/۸۵***	۱۵	
۰/۶۲*	۰/۷۹**	۵	ریشه به ساقه
۰/۳۰ ^{NS}	۰/۳۲ ^{NS}	۱۰	
۰/۳۰ ^{NS}	۰/۳۶ ^{NS}	۱۵	
۰/۹۰***	۰/۷۷**	۵	وزن خشک ساقه
۰/۸۰**	۰/۷۲**	۱۰	
۰/۶۵**	۰/۷۰**	۱۵	
۰/۸۹***	۰/۹۰***	۵	وزن خشک ریشه
۰/۷۰**	۰/۶۶**	۱۰	
۰/۶۲*	۰/۶۶**	۱۵	

ns, *, ** و *** به ترتیب بی معنی، معنی دار در سطح احتمال (P<۰/۰۵)، (P<۰/۰۱) و (P<۰/۰۱) است.

Ys: عملکرد بالقوه هر ژنوتیپ در شرایط تنش محیطی Yp: عملکرد بالقوه هر ژنوتیپ در شرایط مطلوب.

گزینش ژنوتیپ های مقاوم مفید باشد.

تشکر و قدردانی

از پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی کرج به منظور تامین مالی این طرح و نیز آقای دکتر ایزدی و خانم مهندس برزوئی قدردانی می شود.

البته قابل ذکر است که در کنار صفات مورفولوژیک، بررسی صفات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی که در ایجاد مقاومت به تنش شوری موثر هستند و تعیین همبستگی آنها با مقاومت به شوری نیز می تواند در شناخت کامل تر سایر ساز و کارهای مرتبط با تحمل به شوری و شناسایی معیارهای مناسب جهت

منابع

1. Ashraf, M. and P.J.C. Harris. 2004. Potential biochemical indicators of salinity tolerance in plants. *Plant science*. 166: 3-16.
2. Asish Kumar, P. and A. Bandhu Das. 2005. Salt tolerance and salinity effects on plants: a review. *Ecotoxicology and Environmental Safety*. 60: 324-349.
3. Aslam, M. and S. Muhammed. 1972. Efficiency of various nitrogen carriers at various salinity levels. *Pakistan J. Sci. Res.*, 24: 244-51.
4. Bangal, D.B., B.M. Birari and K.G. Patil. 1988. Root characters the important criteria for drought resistance in wheat *J. Maharashtra Agric. Univ.*, 13: 242-243.
5. Colmer, T.D., T.J. Flowers and R. Munns. 2006. Use of wild relatives to improve salt tolerance in wheat. *Journal of Experimental Botany. Salinity Special Issue*. 57: 1-20.
6. El-Hendawy, S.E. 2004. Salinity Tolerance in Egyptian Spring Wheat Genotypes. pp: 1-116.
7. El-Hendawy, S.E., H. Yuncai, G.M. Yakoutb, A.M. Awad, S.E. Hafiz and U. Schmidhalter. 2005. Evaluating salt tolerance of wheat genotypes using multiple parameters, *Europ. J. Agron.*, 22: 243-253.
8. El-Hendawy, S.E., Y. Ruan, Y. Hu and U. Schmidhalter. 2009. A comparison of screening criteria for salt tolerance in wheat under field and controlled environmental conditions. *J. Agronomy and Crop Science*. 195: 356-367.
9. Ganjeali, A., H. Porsa and S. Hojjat. 2008. Genotypic diversity of root and shoot characteristics of chickpea (*Cicer arietinum* L.) genotypes in hydroponic culture and in the greenhouse. *J. Research Agronom of Iran*. 5(1): 155-143
10. Gregory, P.J. 1988. Root growth of chickpea, faba bean, lentil and pea and effects of water and salt stresses. In: Summerfield, R.J. (Ed.). *World Crops: Cool Season Food Legumes*. Kluwer Academic Publishers. pp: 857-867.
11. Lal Khajanchi, S.G., M. Setih, P.C. Sharma, A. Swarup and S.K. Gupta. 2007. Effect of NaCl concentration on growth, root morphology and photosynthetic pigment in wheat and barley under solution culture. *J. Agrochimica*. 51: 194-206.
12. Levitt, J. 1980. Response of plant to environmental stresses. Water, radiation, salt and other stresses. Academic Press. New York. 2: 607-618.
13. Maas, E.V. and C.M. Grieve. 1990. Spike and leaf development in saltstressed wheat. *Crop Sci.*, 30: 1309-1313.
14. Mirmohammadi, A.M. and B. Gareyazi. 2003. Physiological and breeding aspects of salt stress in plants. Isfahan university publication. 274 pp.
15. Mohammad, M., R. Shibli, M. Ajouni and L. Nimri. 1998. Tomato root and shoot responses to salt stress under different levels of phosphorus nutrition. *J. Plant Nutr.* 21: 1667-1680.
16. Munns, R. 2002. Comparative physiology of salt and water stress. *Plant Cell Environ.* 25(2): 239-250.
17. Munns, R., R.A. James and A. La uchli. 2006. Approaches to increasing the salt tolerance of wheat and other cereals. *Journal of Experimental Botany*. 5: 1025-1043.
18. Palled, Y.B., A.M. Chandra Shekharaiah and G.D. Radder. 1985. Response of Bengal gram to moisture stress. *Indian Journal Agronomy*. 30: 104-106.

19. Paradkis, T.S. 1940. The relation of the number of tillers per unit area to the yield of wheat and its bearing on fertilizing and breeding this plant: the space factor. *Soil Sci.*, 50: 369-388.
20. Rashid, A., R.H. Qureshi, P.A. Hollington and R.G. WyJones. 1999. Comparative responses of wheat (*Triticum aestivum* L.) cultivars to salinity at the seedling stage. *J. Agron. Crop Sci.*, 182: 199-207.
21. Rawson, H.M., R.A. Richards and R. Munns. 1988. An examination of selection criteria for salt tolerance in wheat, barley and triticale genotypes. *Aust. J. Agric. Res.*, 39: 759-772 .
22. Rodriguez, P., A. Torrecillas, M.A. Morales, M.F. Ortuno and M.J. Sanchez-Blanco. 2005. Effects of NaCl salinity and water stress on growth and leaf water relations of *Asteriscus maritimus* plants. *Environ. Exp. Bot.*, 53: 113-123.
23. Sabir, P. and M. Ashraf. 2007. Screening of local accessions of *Panicum maliaceum* L. for salt tolerance at the seedling stage using biomass production and ion accumulation as selection criteria. *Pak. J. Bot.*, 39(5): 1655-1661.
24. Sairam, R.K., K. Veerabhadra Rao and G.C. Srivastava. 2002. Differential response of wheat genotypes to long term salinity stress in relation to oxidative stress, antioxidant activity and osmolyte concentration. *Plant Science*. 163: 1037-1046.
25. Sayed, H.I. 1985. Diversity of salt tolerance in a germplasm collection of wheat (*Triticum spp.*) *Theor. Appl. Genet.* 69: 651-657.
26. SPSS Inc. (Author). 2009. Spss 17.0 Integrated Student Version.
27. Veli, S., Y. Kyrtoç, S.D. zenli, S.T. Kel and M. Kylyn. 1994. Evaluation of salinity stress on germination characteristics and seedling growth of 3 bread wheats. *Tarla Bitkileri Kong., Agronomi Bildirileri, Bornova-Üzmir, Cilt.*, 1: 57-61.
28. Yousaf, A., Z. Aslam, A.R. Awan, F. Hussain and A.A. Cheema. 2004. Screening Rice (*Oryza sativa* L.) Lines/Cultivars against salinity in relation to morphological and physiological traits and yield components. *International Journal of Agriculture and Biology. Int. J. Agri. Biol.*, 6: 572-575.

Identification of Some Morphological Selection Criteria for Salt Tolerance Screening in Wheat Genotypes (*T. aestivum* L.)

E. Akbari ghogdi¹, A. Izadi-Darbandi², A. Borzouei³ and M. Ebrahimi²

1 and 2- Former M.Sc. Student and Assistant Professor, College of Abouraihan, University of Tehran

3- Assistant professor, Agric, Medicine and Industrial Research Institute, Karadj

Abstract

In order to evaluation of morphological selection criteria for salt tolerance screening in wheat (*T. aestivum* L.) a factorial experiment based on completely randomized design in 3 replications were conducted under greenhouse condition. Salinity treatments involved 4 levels: S=1.3dSm⁻¹ (control), 5, 10, 15 dSm⁻¹ from calcium chloride and sodium chloride with 10:1 (Na: Ca ratio) and another factor was genotype involved 4 cultivars: Sistani, Neishabour (tolerant cultivars) and Tajan, Bahar (sensitive). The salt tolerant cultivars (Sistani and Neishabour) indicated higher values in measured morphological traits at salinity condition as dry weight of root and shoot, leaf area, biomass, leaf and tiller number, root area and root volume. Besides what was mentioned, they also showed the highest yield at salinity condition. The results of correlation between the mentioned traits and yield in different salinity levels and control condition indicated that the importance of tiller and leaf number and biomass in the selection of salinity-tolerant wheat genotypes.

Keywords: Salt stress, Wheat, Selection criteria